

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Έν τη Α' σελ. ο στίχ. των 10 σιγ. λ. 3
» Β' » » » » » 2
» Γ' » » » » » 1
» Δ' » » » » » 0,50

Αι άγγελίαι και αι διατριβαί συμφωνοῦνται
κατ' άποκοπήν.

Τό Γραφεῖον έν τῷ Α' τμήματι άρ. 535.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΑΝΟΣ

„ΟΔΙΣΣΟΣ“
JOURNAL POLITIQUE — PHILOLOGIQUE

Άπευθυντέον: Α la direction du Journal „Odissos“.—Varna.

ΣΥΝΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Γ. Ο. ΣΚΑΛΙΑΝΩΣ

ΑΝΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Πάρισις τῇ 14-ῃ Ιανουαρίου 1894.
Η ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ
Vaillant.

Ὁ ἐκ τοῦ τελευταίου ἐγκλήμα-
τος τοῦ ἀναρχικοῦ Vaillant θά-
ρος δὲν ἐπαύσεν εἰσέτι, ἐγκλήμα-
τος πρωτοφανοῦς ἐν τοῖς χρονικοῖς
τῶν δικαστηρίων περὶ οὗ ἔγραψον
ἡμῖν ἐν τῇ τελευταίᾳ μου, ὁ δὲ τό-
πος ἐν ἐλλείψει ἄλλων σπουδαιοτέ-
ρων γεγονότων ἔνεκα τῶν ἐορτῶν,
καθ' ἑκάστην νέας ἀνακοινούν λεπτο-
μερείας περὶ τοῦ προσώπου τοῦ
Vaillant ὀλίγου δεῖν πέμποντος εἰς
Ἀθῆν ὁλόκληρον κοινοβούλιον. Δὲν
ἐλείψαν καὶ πλείστοι ἡθογράφοι παν-
τοῖα χαράσσοντες ἄρθρα ἅτινα ἐπὶ
ἐβδομάδας ἐφιλοξένοι ὁ γαλλικὸς
τύπος. Τῆς δικασίμου ἡμέρας ἐρι-
σθεῖσις τῇ 4 τρέχοντος πολὺ σμι-
κρᾶς δὲ αὐτῆς τῆς προθεσμίας καὶ
τῆς ὑπερασπίσεως ἀρνηθεῖσις νὰ
λάβῃ μέρος διὰ τὸ ὀλίγον τοῦ χρό-
νου ἀνεβλήθη αὕτη διὰ τὴν 10 τρέ-
χοντος. Πολλοὶ ἡθικολόγοι, ἵνα ἐπα-
νέλθω καὶ πάλιν εἰς τὰ ἐν ἀρχῇ
ἐγγιζούσης τῆς δικασίμου δὲν ὤ-
κνησαν διὰ τοῦ τύπου ὅπως παρα-
στήσωσι τὸν Vaillant (μὴ ἐσπερη-
μένον ἄλλως εὐφυῆς καὶ παιδευ-
σεως) ὡς ἀνώτερον τι ὄν, ὡς νεω-
τεριστὴν τινὰ ἐμφορούμενον ὑπὸ ὑ-
γιεστέρων ἀρχῶν, διατεινόμενοι ὅτι
ὅπως τῷ ἐπιβλήθῃ ποινὴ τις αὐ-
στηρὰ ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἐμμέσως
διὰ τῆς δικαιοσύνης, δεῖν αὕτη νὰ
τῷ παράσχῃ τὰ πρὸς συντήρησιν
αὐτοῦ, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ Vaillant
ἔπραξε τὸ ἐγκλήμα ὠδυνώμενος ὑπὸ
τῶν ἀναγκῶν τοῦ βίου καὶ τῆς ἀ-
θλιότητος εἰς ἣν περιέστη ἔνεκεν
ἐλλείψεως ἐργασίας. Δὲν θὰ ἀνα-
φέρω ἐνταῦθα, διὰ τὸ ὀλίγον τοῦ
χώρου, τὰς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας
ληφθείσας προφυλάξεις, οὐδὲ τὸ
πλῆθος τῶν ἀνωνύμων ἐπιστολῶν
πρὸς τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου οὐ-
δὲ τοῦ σοσιαλιστικοῦ τύπου τὰς κρυ-
γὰς πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν.
Ὅπως ποτ' ἂν ἦ ὁ Vaillant κατε-
δικάσθῃ χθὲς ὑπὸ τοῦ κακοῦργουδι-
κείου Σακουάνα εἰς θάνατον
κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ
νόμου τιμωροῦντος τὴν ἀπόπειραν
φόνου ἐκ προμελέτης, ὡς αὐτὸν τὸν
φόνον, ληφθέντος ὑπ' ὅψει καὶ τοῦ
ἔχει τόσον καλοῦ παρελθόντος του,
καὶ παρ' ὅλην τὴν θεωρητικῶς
λαμπρὰν ἀγόρευσιν τοῦ συνηγόρου
του, μειουμένην ὁμῶς πρακτικῶς ὡς
ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ κατηγορου-
μένου. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ δη-
μοσίου κατηγοροῦ ἐπιζητήσαντος
τὴν κεφαλικὴν ποινὴν ὁ κατηγο-
ρούμενος ἐζήλωσε δόξαν ἄλλου Ρα-
βασώλ ἢ ἄλλου Προστράτου εἰς
ἐπιτρέπηταί μοι ἡ ἔκφρασις. Εἰς
τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως ὁ
Vaillant ἐστάθη ἀπαθέστατος ἀ-

ναφωνήσας ἐν τῇ οὐδὲν τοῦ μεγά-
ρου τῆς δικαιοσύνης ἐξερχόμενος δις
„Ζήτω ἡ ἀναρχία..“ Αἰεὶ ἀναγρα-
φῆς εἰσὶν αἱ ἀπατηήσεις του καὶ ἡ
ἀπολογία του. „Επληρώσατε ὑπὲρ
τὰ ἐβδόμηκοντα πρόσωπα τῷ λέγει
ὁ πρόεδρος.“ „Επεθύμουν νὰ ἐφύ-
γεον 70 βουλευτὰς καὶ ὅχι τοὺς
ἄλλους ἀθώους πολίτας οἵτινες ἤ-
σαν ἐν τοῖς θεωρείοις.“ Η γραπτὴ
ἀπολογία του κατόπιν μακρᾶς ἀ-
ναπτύξεως τῶν ἀναρχικῶν του ἰδε-
ῶν ἐπερατοῦτο ὡς ἐξῆς: „Ὅπως,
λέγει, κατὰ τὸν παρελθόντα ἄπασαι
αἱ κυβερνήτικαί πίσεις δὲν ἡμψύ-
δισαν, τοὺς Didero καὶ Voltaire.
τοῦ νὰ ἐνσπεύρωσιν τὰς ἰδέας των
περὶ χειραφετήσεως τῶν λαῶν, οὐ-
τω καὶ ἡ ἀπόφασίς σας κύριοι δι-
κασταὶ ἐστὶν ἐλάχιστον πρᾶγμα ἐν
τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος.“ „Π
καταδικῇ τοῦ Vaillant ἡρέθισεν καὶ
πάλιν τὸν σοσιαλιστικὸν τύπον ὡς
λίαν αὐστηρὰ καὶ ὁ περὶ αὐτῆς λό-
γος θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολὺ ἐν
τῷ τύπῳ, καὶ περὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀ-
ποφάσεως συνάπτεται ἀγὼν περὶ
ἐκκατέρως των θεωριῶν καὶ ἀναπτύ-
σσονται ὑπὸ τῶν σοσιαλιστῶν αἱ θε-
ωρίαι των, τοῦ συντηρητικοῦ τύπου
μὴ ὀκνοῦντος νὰ ἐπαίνῃ τὴν ἐτοιμη-
γορίαν τῶν ἐνόρκων καὶ τῆς δικαι-
οσύνης. „Θὰ γράψωσιν, λέγει ἐγ-
κριτὴν τι φύλλον, θὰ ἐπαναλάβωσιν
καὶ πάλιν αἱ ἐφημερίδες των (τῶν
σοσιαλιστῶν) ὅτι ἡ κοινωνία, πταίει
ὅτι αὕτη ὥθησεν τὸν Vaillant εἰς
τὸ ἐγκλήμα, ἀλλὰ δὲν πρέπει πάν-
τοτε νὰ ἀνταπαντῶμεν εἰς τὴν ἀ-
ναμάσσειν των αὐτῶν παραδόξων.
Ἀφ' οὗτο ὑπάρχουσιν οἱ δολοφόν-
οι, κακοῦργοι, δικηγόροι, καὶ φιλόφρο-
νοι, ὑπερασπίζοντες πάντοτε τὰ ἴδια,
καὶ ἀντὶ νὰ ἐπιζητήσωσιν ἐν τῇ ψυ-
χῇ ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τῶν ἐγκλη-
ματούτων κακοῦργων τὴν αἰτίαν
τῶν πράξεων των, ἀντὶ τούτου αἰ-
τιῶνται τὴν κοινωνίαν ἥτις ἡ κα-
κὸς τοὺς ἀνέβρεψεν, ἢ ἀνεπαρκῶς
τοὺς ἔθρεψεν, ἢ ἄπλως ὀλίγον τοὺς
διεσκεδάσεν.“

ΡΟΔΟΠΑΤΟΣ

ΕΣ ΑΓΧΙΛΛΟΝ

3 Ιανουαρίου 1894.

Ο ΦΙΛΟΠΡΟΘΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

Αἱ μεγάλα πόλεις καὶ αἱ πλοῦ-
σαι κοινότητες ἐκτὸς τῶν ποικίλων
διασκεδάσεων καὶ τέρψεων ἂς ἔχα-
ν νὰ ἐπιδείξωσιν εἰς πάντα ἔξον
ἐπισκεπτόμενον αὐτάς, μετὰ ἐθνη-
κῆς πως ὑπερηφανίας δὲν διστά-
ζουσι νὰ καυχῶνται καὶ διὰ τὰ ποι-
κίλα αὐτῶν φιλοφρονητικὰ, πνευμα-
τικὰ καὶ ἐν γένει ἐκπολιτιστικὰ κα-
θιδρύματα νοσοκομεία, συλλόγους
σχολεῖα κλ. κλ. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ οὐ
δὲν τούτου δικαιώτερον διότι τοιαῦτα
ιδρύματα τοιαῦτα κέντρα ἀγαθοε-
ργείας καὶ ἐκπολιτισμοῦ χαρακτηρί-
ζουσι τὴν ἡθικὴν κατάστασιν ἐκά-
στης πόλεως γενικῶς καὶ ἐκάστου
ἀτόμου ἰδίᾳ. Εὐτυχῶς αἱ ἐν Βουλγα-

ρία διεσπαρμέναι Ἑλλ. κοινότητες
δὲν ὑστεροῦσιν καὶ πρὸς ταῦτα καὶ
τινες μάλιστα τούτων καὶ ὑπὲρ τὰς
δυνάμεις των καὶ ὑπὲρ τοὺς γλι-
σχροὺς κοινοτικὸς πόρους των δι
ιδιωτικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συνεισφο-
ρῶν καὶ δωρεῶν συντηροῦσι πολυ-
δάπανα καὶ ἀξιόμιμητα νοσοκομεία
συλλόγους ἀδελφότητας καὶ τὰ πα-
ρόμοια. Τοιαύτην κοινότητα ἐγνώ-
ρισται καὶ τὴν τῆς Βάρνης ἥτις δύ-
ναι καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καυ-
χάται ὅτι τὴν πρωτίστην κατέχει
θέσιν ὡς πρὸς τοιαῦτα κοινοφελῆ
ιδρύματα καὶ ὅτι τὰς πλείους ἐν-
ταῦθα ὑπερέβηκε ὅσον ἀφορᾷ τὰς
ιδιωτικὰς πλουσιοπαρόχους δωρεάς.
Τὸ ἐν Βάρνῃ κοινοτικὸν Νοσοκομεί-
ον τοῦ ἀειμνήστου, Παρασκευᾶ τοῦ
ὁποῦ πικλάκις τὰς βαθμίδας ἀνῆλ-
θον καὶ ἰδίως ὕμναισι ἀντελήφθη
τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ διακοσμη-
σεως τάξεως καθαριότητος καὶ πα-
ραδειγματικῆς περιποιήσεως καὶ πε-
ριθαλφῆσεως εἶναι καὶ ἐστὶν πρῶτον
ἀληθοῦς τοιαύτου φιλοφρονη-
τικῷ καθιδρύματος.

Εὐδόμενος χαρὰ μὲ καταλαμύ-
νει βλέπων ὅτι καὶ ἡ μικρὰ μας
κοινότης ἐφ' ὅσον τῇ ἐπιτρέπουσιν
αἱ δυνάμεις δὲν ὑπνώττει ὡς πρὸς
τοιαῦτα καὶ προσπαθεῖ ὁσημέραι νὰ
εὐρύνῃ τὸν κύκλον ταιούτων εὐγε-
νῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν ιδρυμάτων.
Παραδειγμα τοῦτου ἔστιν ἡ πρὸ ἐ-
νὸς ἔτους ἀναδιοργάνωσις τοῦ ἐν-
ταῦθα φιλοπροσόδου Συλλόγου. Τὸ
σωματεῖον τοῦτο ὅπερ πρὸ δέκα καὶ
πλείον ἐτῶν τὴν πρώτην αὐτοῦ ζω-
ὴν ἐλαβε ἐμαρτύρητο καὶ κατέπιπεν
ἡμέραν παρ' ἡμέραν καὶ ἦλθεν ἐ-
ποχὴ καθ' ἣν ἐγκατελείφθησαν τὰ
πάντα καὶ ὁ εὐρὺς ἤρχισε νὰ κα-
λύπτῃ τὰ ὀλίγα βιβλία ἅτινα ἔμε-
νον κατὰ μάλιστα ἐνὸς τῆς διδύ-
κῃς ἀποστάσεως καὶ ταύτης ἀφ' οὗ
ἡ κλεις αὐτῆς εὐρίσκατο εἰς χεῖρας
στερρῶς συνασφριγμένας. Ὁ πατριω-
τικὸς ὅμιλος ζήλος καὶ ἡ πρωτοβυ-
λία τριῶν νέων ἐνταῦθα ὧν τὰ ὀ-
νόματα ἄλλοτε θέλω ἀναγράψαι πάν-
τα λίθον ἔκρινε κατὰ τῆς κατα-
πτώσεως ἐνὸς τοιαύτου κοινοφελ-
λοῦς σωματείου, καὶ κατάρθρωσεν
οὐχὶ ὅμιλος μετ' εὐκολίας νὰ ἐμβά-
λῃ εἰς τὸ ψυχρογγραφεὶν τοῦτο σω-
ματεῖον νέαν ζωὴν νέαν δύναμιν νέ-
ον σθένος ἔκτοτε τὰ πάντα ἀνεκα-
νίσθησαν καὶ σήμερον ὁ ἔξονος ὁ
ἐπισκεπτόμενος τὴν πόλιν μας ἂν
οὐδὲν ἄλλο ἀξιοσημείωτον ἔχει νὰ
παρατηρήσῃ, τοὐλάχιστον εὐχαρί-
στος θὰ εἴρῃ ἐν τῇ εὐρείᾳ τοῦ
ἀναγνωστηρίου αὐτοῦ αἰσθῆσις ὅλη-
γῃν πνευματικὴν τροφήν, δύναται
νὰ σχετισθῇ ἐκεῖ μετὰ τῆς καλλι-
τέρας κοινωνικῆς τῆς πόλεως μας
τάξεως ἢ ὅποια διαρκῶς δὲν πα-
ραλείπει ὁσάκις σχολάζει τῶν ἐρ-
γασίων τῆς νὰ συνέρχηται ἐκεῖ καὶ
πνευματικῶς ἐπικοινωνῇ μετὰ τοῦ
ἔξω κόσμου διὰ τῆς ἀναγνώσεως
καὶ μελέτης ἐφημερίδων συγγραμμά-
των ποικίλων καὶ λοιπῶν.

Τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβού-
λιον ὅπερ ἀπαρτίζεται παρὰ προ-
σώπων ὧν ἡ ἐνεργητικότης καὶ τὸ
φύλον ὁδοῦν εἶναι πανθομιλοῦντα
νὰ οὐδεμίαν εἰκαίριαν παραλείπει
ὅπως ἐπωφελεστέρως καθιστῇ τὰς
ἐργασίας αὐτοῦ. Πρὸ τῶν ἐορτῶν οἱ
ἐνταῦθα διδάσκαλοι παρεκλήθησαν
ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὅπως ποιήσω-
νται δημοσίους διαλέξεις ἐν τῇ αἰ-
θούσῃ αὐτοῦ. Πρῶτος δὲ ἤρξατο ὁ

τῶν Σχολῶν μας διευθυντὴς κ. Δη-
μητριάδης ὅστις λίαν καταλλήλως
ὠμίλησε περὶ τοῦ Αποστόλου Παύ-
λου καὶ τῆς αἰτίας τῆς καταπτώσε-
ως παρ' ἡμῖν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰ-
σθηματος.

Ἐν γένει ἀπὸ τινος χρόνου πα-
ρατηρῶ εἰς τὴν προσφιλεῖ πατρίδα
τάσιν τινὰ ἀξιώματα πρὸς τὴν πρό-
σδον καὶ τὴν ἀπὸ κοινοῦ σύμπραξιν.
Τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα πάθη ἅτινα χά-
ριν ἀνοήτων μικροφιλοτιμιῶν καὶ
κενυδοξίῶν ἀνεπτύσσοντο εἰσέτησαν,
οἱ πλείστοι κατενόησαν τὴν ὀλι-
σθηρὰν ὁδὸν ἣν μέχρι τοῦδε ἐδά-
διζον καὶ ἤρχισαν ἥδη πατριωτικώ-
τερον νὰ ἐργάζωνται καὶ οἱ πάντες
σχεδὸν σήμερον καὶ δικαίως ἔχουσι
τὸ δικαίωμα νὰ οἰκισπονηθῶσι τὴν
εὐχον ταύτην προσωποῦν „ἀλη-
θεῖς Πατριῶται“. Εἶθε τὸ μέλλον
νὰ μὴ διαψεύσῃ τὰς ὁλγας ταύτας
γραμμὰς μου.

ΑΧΕΛΙΝΟΣ

ΕΚ ΣΟΖΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἐν Σωζούπολει 5 Ιανουαρίου 1894

Μετὰ χαρὰς οἱ ἐνταῦθα εὐαρίθμοι
τῆς „Ὀδησσού“, φίλοι εἶδον τὴν με-
γέθυνσιν τοῦ φύλλου αὐτῆς γρηθο-
σύνως δὲ χαίρουσιν αὐτὴν εὐ-
χονται ἀπόσκαπτον τὴν πρὸς τὰ
πρόσω πορείαν πρὸς λυσιτελεῖ ὑπε-
ράσπισιν τῶν γενικῶν συμφερόντων.
Λέγουσιν οἱ φίλοι τῆς „Ὀδησσού“ καὶ
οὐχὶ ὀλίγοι αἱ συμπολίται μου, δι-
ότι ὡς ἐπληροφόρηθη, τινες ἐξ αὐ-
τῶν μὴ συνεσιθέντες εἰσέτι ἐκ τῶν
σφαλμάτων τοῦ παρελθόντος, οὐδὲ
λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ στήθια πα-
ρ' ἡγέμενται περὶ συμπράξεως καὶ
ὁμονοίας ἀπάντων πρὸς τὸ καλὸν
τῆς μικρᾶς πατρίδος μας. νομίσαν-
τες ὅτι ἡ „Ὀδησσός“ θὰ χρησιμεύ-
σῃ ὡς ὄργανον πρὸς ἐξυπηρέτησιν
τῶν σχεδίων των ἀπορροδόντων ἐκ
προσωπικῶν παθῶν καὶ φιλοδοξίας
ἐὸ ὅ μ ο α ν μὲν τὴν „Ὀδησσόν“,
διότι δῆθεν δὲν ἐδέχθη νὰ δημο-
σιεύσῃ τὴν λιβέλλον ἣν ὡς μανθί-
νω, ἐναντίον πάλιν συμπολιτῶν μας
ἀπέστειλεν αὐτὴ μερὶς τις ἀνθρώ-
πων ἀρεσκαμένων εἰς τοὺς πατρια-
ρισμοὺς καὶ τὰ ἔμματα ἅτινα ἐδη-
μοῦργησαν, ὡς μὴ ὥφειλε, τὴν
ἐνεστώσαν διάστασιν μεταξὺ τῶν
μελῶν τῆς Κοινότητός μας, καὶ τὰ
ὅποια ἂν μὴ συνεσιθέντες τις οἶ-
δε ποῦ θὰ λήξωσιν εἰς βάρος βα-
βαίως τῆς ἀναξιοπιστοῦς Κοινό-
τητός μας. Τινὲς μάλιστα ἐξ αὐτῶν
ὡς πληροφόροισιν καὶ οὗτοι ἐπὶ
τῶν δακτύλων ἀριθμοῦμενοι, ἵνα δεῖ-
ξωσι τὴν παρουσίαν των ἀπαρράλλ-
κτως ὡς ὁ Σκόληξ τοῦ μύθου τοῦ
Λισσώπου, ἐπέσειρψαν τὴν „Ὀδη-
σόν“, φρονούντες ἵσως ὅτι διὰ τοῦ
ταύτου αὐτῶν τρόπον θὰ πτοήσω-
σιν αὐτὴν, θελήσαντες διὰ τῆς μὴ
δημοσιεύσεως τῆς ἐν λόγῳ λιβέλλου
νὰ διδάξῃ αὐτοὺς ὅτι ἡ μικρὰ Κοι-
νότης Σωζούπολεως ἔχει ἀνάγκην
τῆς συσπρίξεως τῶν διακρινόντων
αὐτὴν δεσμῶν καὶ τοῦτο ἐπιθυ-
γίνεται μόνον διὰ τῆς συμφιλώσε-
ως των διεστώτων κομμάτων, ἵνα
μὴ ἁπλᾶς οἱ δεσμοὶ γαλαρυμένοι ἐπι-
φέρωσι τὴν κοινοτικὴν ἀποσύνθεσιν
ἣν ἴσως οὕτω ἐπιποθεύσιν. Εἶθε οἱ
συμπολίται μου νὰ συναντανθῶσι
τὰ ἐκ τῆς συνεννόσεως καλὰ καὶ

ἀφίνοντες τὰς μικροφιλοτιμίας συ-
νεργασθῶσι πρὸς τὸ καλὸν τῆς πα-
τρίδος.

Οὐδὲν νεώτερον ἐν τῇ πόλει μας
ἐκτὸς τῆς ἐκρήξεως πυρκαϊᾶς ἐκ
τῆς οἰκίας τοῦ συμπολίτου μας κ.
Α. Α. Τσελεμπούλου ἐπ' συμβουλῆς
κατὰ τὴν 24-ῃν Δεκεμβρίου ἦν καὶ
ἀπετέφρωσεν ἐξ ὁλοκλήρου κατορ-
θωθεῖσης ἔνεκεν τῆς ἐγκαίρου καὶ
συντόνου δραστηριότητος ἀπάντων
τῶν πολιτῶν τῆς περιστολῆς τοῦ
φθοροποιοῦ στοιχείου ὅπερ μικροῦ
δεῖν κατέστρεψε τὴν Σωζούπολιν.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
ΣΟΖΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ

Ἐν Πύργῳ 5 Ιανουαρίου 1894.

Εἶνε καιρὸς ἀφότου οὐ ἐν ἐπέ-
στελτα τῇ φίλῃ „Ὀδησσῷ“ ἥτις σὺν
τῷ νέῳ ἔται καὶ νέαν ἐπεφύλασεν
ἐκπλήξιν ἄλλ' ἄμα καὶ γενναίωφρο-
να καὶ εὐθαρσῇ ἐξυπηρέτησιν τῶν
γενικῶν ἡμῶν συμφερόντων, διὰ τῆς
μεγεθύνσεως τοῦ φύλλου αὐτῆς, καὶ
τῆς ποικίλης καὶ ἐκλεκτῆς ὕλης ἥ-
τις καλιστα αὐτὴν ὁσημέραι ἀξια-
νάνωνστον. Ἐν τούτοις καὶ οὐδὲν νέ-
ον ἀπὸ πολλοῦ ἀνεφάνη ἐν τῇ πό-
λει μας ἄξιον ἀναγραφῆς, ἐκτὸς τῶν
τελευταίων κακοκαιριῶν καὶ τῆς ἀ-
νὰ τὴν θάλασσαν τρικυμίας, ἐξ ὧν
οὐκ ὀλίγα τὰ θύματα καὶ αἱ λοιπαὶ
ὀλικάι ζημίαι.

Διερχόμεθα ἡμέρας ἡρέμους καὶ
γαλήναιας ὑπὸ ἐπ' ἡμῖν γενικὴν καὶ
αὐτὸς δὲ ὁ Κε ὁφείλει πρῶταίαν πῶς
ἡθρονήσας τὰς ποικίλας ἡμῶν βι-
ωτικὰς ἀνάγκας, περιβλήθῃς καὶ
αὐτὸς ἐορτάσμον στολήν καὶ ἐν φαι-
δρᾷ ἀμερμηνείᾳ διασκεδάξων τὰ
θυλάκια τῶν πολλῶν, ἐφ' ἱκανὸν ἐ-
λαφρυνθέντα κατὰ τὰς τελευταίας
τοῦ ἐκπνεύσαντος ἔτους ἡτέρας χά-
ρις εἰς τὸν μόνον μεταξὺ τῶν Ἀ-
γίων τῆς Ἑκκλησίας μας „Καλαμα-
ράν“—ἐνοῶν τὸν ἅγιον Βασίλειον
—ὅστις, ὡς γινώσκете, καθ' ἕκαστον
ἔτος μᾶς ἐρχεται νειαρὸς καὶ σφρι-
γῶν „Βαστῶν εἰκόνα μελάνι καὶ
χαρτί, πένα καὶ καλὰ μάρσι!“
ἵνα καταγράψῃ, φαίνεται, τὸν ἐκ
τῶν χρόνων κερματικῶν ἀποτελού-
μενον θόρυβον, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξοδα
ἅτινα διὰ λογαριασμὸν μας μετο-
χέουσιν εἰς τὰ πλοῦσινα θυλάκια
τῆς γῆραιας καὶ πολυμηχανίου Εὐ-
ρώπης.

Ἐν τούτοις, μὴ νομίσετε, ὅτι οὐ-
δὲν ἄξιον ἀναγραφῆς ὑπάρχει ἐν
τῇ πόλει μας, ὡς εἶπον ἐντὶ ἀρ-
χῇ. Ὑπάρχει τι καὶ τοῦτο εἶνε ἡ ἐ-
πιμονὴ τοῦ ὑπουργείου των ἐξωτε-
ρικῶν τῆς „Ἑλλάδος“, καὶ ἡ μακρο-
θυμία των Ἑλλήνων ὑπαγμάτων ἀνε-
χομένων ἐν τῇ προξενικῇ ἐνταῦθα
ἐπιμερίᾳ γῆραιον προξένου περὶ
τῶν ἄλλῳ καταλλήλῳ ἢ διὰ ἀντι-
ρῶσπον τῆς ἐλλειμματικῆς κυβερνή-
σεως. Πρὸ πολλῶν μηνῶν, δύο ἄλ-
λεπαλλήλοι ἀναφορὰ πλείρεις ὑπο-
γραφῶν ἀπερβλήθησαν πρὸς τὸ ὑ-
πουργεῖον περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ἐν
λόγῳ Ἀνδρίου, ἐν τούτοις φω ἡ βο-
ήθως ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀπέδρησαν τὰ
παράπαν ἐκείνα. Ἐπὶ τοῦ ἀντικει-

ὁ Δουξ καὶ ἡ Δούκισσα τῆς Πάρμας, οἱ σεβαστοὶ γονεῖς τῆς Α. Β. «Υψ. τῆς Ἑγεμονίδος, τῶν ὁποίων ἡ ὑποδοχὴ ἐγένετο κατὰ τὸ ἐπὶ τοῦτῃ δημοσιευθὲν πρόγραμμα λίαν πανηγυρικῇ.

Η ΗΓΕΜΟΝΙΣ ΕΠΙΤΕΞ

— Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ἐνεκεν τῆς ἀρκετὰ προκεχωρημένης ἐνδιαφερόσης καταστάσεώς Της, ἤρξατο νὰ μὴ δέχεται πλέον ἀκροάσεις.

ΑΠΟΚΟΠΗ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

— Τῇ 5 Φεβρουαρίου ἐ. ἐ θὰ διεξαχθῇ μειοδοσία ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οικονομικῶν πρὸς ἀποκοπὴν 3,000,000 χρυσῶν νομισμάτων 100, 20 καὶ 10 λέβων καὶ 12,000,000 ἀργυρῶν 1, 2 καὶ 5 λέβων, συμφώνως τῇ ψηφισθέντι ὑπὸ τῆς βουλῆς νόμῳ.

Οἱ ὅροι ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς κυβερνήσεως» εἰς Βαλγαρικὴν καὶ γαλλικὴν γλῶσσαν.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ

«Ἡ «Σφομοδοτὴ» ἀναθεωροῦσα ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1893 ἐπισυμβάντα ἐν Βουλγαρίᾳ εὐρίσκει αὐτὰ εὐτυχέστερα τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Σπανίως ἐπιλέγει ἔτη ἀφθονοῦ συμβάντων σοβαροῦ χαρακτῆρος οἷα τὰ κατὰ τὸ 1893 τοιαῦτα διὰ τὸ δικαιούμενα νὰ καυχώμεθα, καὶ τοιαῦτα εἶναι ἡ μεταβολὴ τοῦ Συντάγματος, οἱ γάμοι τῶν Α. Β. Υ. αἱ ἀρμονικαὶ σχέσεις αἱ ἐπικρατούσαι μεταξὺ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς ἐξαρχίας ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ σιδηροδρόμου Σοφίας — Πέρνικ κ. τ. λ.

Ακολουθῶς ἡ «Σφομοδοτὴ» ἀναφέρει περὶ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἀντιπολιτευομένης ἐφημερίδος «Ἐλ. Λόγος» ἥτις ὡς γνωστὸν, ἤρξατο ἐκδιδομένη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, γράφει τὰ ἑξῆς:

— Ακριβῶς καθ' ὃν χρόνον ἐπλησίζον αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διὰ τὴν 7-ην Σύνοδον τῆς Βουλῆς, ἐπετελέσθη εἶδος ἀν. πολιτεύσεως ἀναφανείσης διὰ τοῦ ὀργάνου τῆς «Σφ. Σλοβ». Αἱ ἐπιτυχίαι τῆς κυβερνήσεως ἐλλοψήσαντας τῶν πρὶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς θέσεώς των, καὶ συνελθόντες ἅπαντες ἐξήτησαν νὰ παλαίσουν μετὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν . . . ἐξουσίαν. Ἡ ἐφημερίς των οὐδεμίαν ἄλλην ἀρχὴν διεξήγαγε ἢ ἐκείνην τῆς δὴλῃς διὰ θέσεις. Τοιοῦτον δὲ ἀναρχικὸν πρόγραμμα δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τοῦ μέσου τῶν συκοφαντιῶν. Ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξακολουθεῖ καὶ μέχρι τῆς σήμερον νὰ ἐκδιδῇ τὴν ἐφημερίδα τῆς μετὰ τῆς αὐτῆς διαθέσεως καὶ γλώσσης. Δυνάτον εἰσεῖν νὰ ἐλπίσῃ εἰς τὴν ἐπιτευσὶν τοῦ σκοποῦ τῆς. Δυνάμεθα ὅμως νὰ διαβεβαιώσωμεν αὐτοὺς, ἐξακολουθεῖ ἡ «Σφομοδοτὴ» ὅτι ἡ πεποιθισὶς των αὕτη εἶναι ματαία. Τὸ 1893 δὲν ἦτο ἐντυχὲς δι' αὐτοὺς, ἐλπίσμενον δὲ τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἐθνους καὶ τοῦ Θεοῦ, ὅτι καὶ τὸ 1894 δὲν θὰ τοῖς ὑπομειδιάσῃ! . .

ΛΟΓΙΣΜΟΣ ΗΓΕΜΟΝΟΜΗΤΟΡΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἀφίκετο εἰς Σοφίαν ἡ Α. Β. «Υψ. ἡ πριγκίπισσα Κλημεντίνη. Τὴν πριγκίπισσαν ὑπεδέξατο ἐν Τσαριβρόδ ἡ Α. Β. Υ. ὁ

ἡγεμὼν Φερδινάνδος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Βερνάντζα τμηματάρχου ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς ἀλληλογραφίας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν διορισθέντος ἀκολουθούσης πριγκίπισσης κατὰ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ διαμονὴν Της.

ΒΑΡΝΑΪΚΗ ΗΧΩ

Κ. ΓΙΑΚΟΤΜΟΠΟΥΛΟΣ

«Ὁ ἀπηνὴς Χάρων ἀπέκοψε τὴν 5ην Ἰανουαρίου τὸ νηματοῦξω τῷ γηραιῷ πρεσβυτέρῳ ἀπορραφίσας οὕτω πολυμελὴ οἰκογενεῖαν στερηθεῖσαν ἐν στιγμῇ χρόνου τοῦ πολιοῦ αὐτῆς ἡμᾶ καὶ πολυτίμου προστάτου τοῦ μόνου οἰκογενειακοῦ ἐρίστου καὶ ἀληθοῦς Μέντορος τοῦ γηραιῷ καὶ καλοκαγάρου συζύγου καὶ πατρὸς Κ ω ν σ τ α τ ῖ ν. Γ ι α κ ο υ μ ο π ο ὕ λ ο υ ἐν ἡλικίᾳ 72 ἐτῶν. Ὁ μακαρίτης ἐξ Ἀνδριταίνης τῆς Ἑλλάδος ἔλκων τὸ γένος ἐγεννήθη κατὰ τοὺς ἡρώτους ἐκείνους χρόνους τῆς ἑλληνικῆς ἐθνεγέρσεως ἐκ γονέων ὡσφ ἐπιφανῶν τοσούτῳ καὶ ἐνδόξῳ οἵτινες μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς ἐλευθερίας προμάχων τῶν μεγαλοπρεπῶν καὶ ὑπερόχων ἐκείνων καρδιῶν ἴσαν πλήρως πρατρωτισμοῦ καὶ ὑπερηφανείας, ὑπερήσπιαν ἐρωμένως ὑπὸ τὸς ἀπορρώγας θράχους καὶ τὰ ὄρη καὶ σπήλαια τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος τῶν τεμένους, πᾶν δὲ πολυτίμου ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ τῇ τ ι μ ῇ ν κ α ι τ ῇ ν ἐ λ ε υ θ ε ρ ῖ α ν καὶ παρσκεύασαν τὸν νῦν πολιτικὸν καὶ ἀνεξάρτητον τῆς πατρίδος των βίον πλουτίζαντες οὕτω τὰς δέλτους τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας.

Ὁ μακαρίτης ἐκ νεανικῆς ἡλικίας ἐγκατασταθεὶς ἐνταῦθα διέπρεψε καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς ἔμπορος, ἐν εὐθύτητι χαρακτῆρος καὶ μετριοτήτι ἤθους συναλλαττόμενος τοῖς μετ' αὐτοῦ ἐργαζομένοις, ὡς οἰκογενειάρχης δὲ διεκρίθη ἰδίᾳ διὰ τὴν αὐστηράν καὶ ἐπιμελημένην ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τὸν ἀρεσκόμενος μᾶλλον τοῖς τῶν ἀρχαίων περὶ ἀνατροφῆς ἀγνοῖς καὶ ἀφέλεις διδάγμασι, ἢ εἰς τοὺς ἐκ τῆς Δύσεως κατακλύσαντας ἡμᾶς ψευδοπολιτιστικὸς κανόνας περὶ ἀνατροφῆς καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους συμπεριφορᾶς δι' ὃν ὁ ἄνθρωπος ὀλοταχῶς θάινει πρὸς τὸ θάνατον τῆς ἀπωλείας. Ἐκ τῶς τοῦτο ὁ Γιακουμόπουλος καὶ ὡς μέλος τῆς καθ' ἡμᾶς Κοινότητος ἐφάνη χρήσιμος πιστῶς καὶ ἀφιλοκερδῶς ὑπηρετήσας αὐτὴν ὡς ἔφορος τῶν Σχολῶν αὐτῆς, καὶ δὲ ἐν καιροῖς καθ' οὓς παχυλὸν τῆς ἀμαθείας σκότος ἐπεκράτει περὶ ἡμᾶς, αὐτὸς μόνος ἐπαρκῶς εἰς τὰς κοινοικίας ἀνάγκας, συντρέχων τοῖς χρεῖαν ἔχουσι καὶ ἐν γένει παντὶ σθένει ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς δελτιώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων.

Ἀλλ' ὅτι κυρίως ἰδιάζον ἐν τῇ Γιακουμοπούλῳ ὑπῆρχεν ἡν ἡ πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ ἀγάπῃ καὶ ὁ πρὸς πᾶν εὐγενὲς ἔρωσ τοῦ. Τὶς συναναστραφεὶς τὸ Γιακουμόπουλον ἐν τῇ ζωῇ δὲν ἐθαύμασε τὴν μεγαλόψυχον αὐτοῦ καρδίαν περικλείουσαν θησαυροὺς τῶν ὀντι προγονικῶν ἀρετῶν καὶ πάλλουςαν

ἐκ τῆς συγκινήσεως διηγορημενὸν τὰ ἡρωικὰ κατορθώματα τῆς μεγαλοπρεπείας ἐκείνης γενεᾶς; Τὶς δὲν ἐξέτιμῃσε τὰς πολυτίμους συμβουλὰς, τὶς δὲν ἐθαύμασε τὴν ἀπλότητα τῶν κοινωνικῶν τρόπων τὸσον ἀφελῶν καὶ ἀπερίττων . . .

Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο τὴν ἐπαύριον τῆς τελετῆς ἐν ἐπιθαλοῦσῃ μεγαλοπρεπείᾳ προεξάρχοντος τοῦ γηραιῷ ἡμῶν Μητροπολίτου μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐν συρροῇ πλήθους. Επικήδει-ἐξεφώνησεν ὁ Μητροπολίτης ἐξάρας τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάτος. Ἐπὶ τῆς σοφοῦ ἡ Ἑλλην. Κοινότης κατέθηκε στέφανον μετ' ἐπιγραφῆς.

Συλυποῦμενοι τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ μακαρίτου εὐχόμεθα αὐτῇ τὴν γαίαν ἐλαφρᾶν!

Ο ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΧΟΡΟΣ

— Ἐν πελάγει φωτὸς σελαγιζόντων ποικιλοχρῶν λαμπτήρων ἐκυμαίνοντο τὸ ἐσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν τῇ εὐρείᾳ τοῦ Παρθεναγωγείου ἡμῶν αἰθούσῃ τὸ ἀνθος τῆς ἐκλεκτῆς παρ' ἡμῖν ὁμογενοῦς κοινωνίας καὶ πολλοὶ ξένοι τιμήσαντες τὸν ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν χορόν. Ἀντιπροσωπεύοντο ἅπασαι αἱ τάξεις, ἱατροί, νομικοὶ, δικασταὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, καὶ πᾶς φιλόμουσος ἀπετέλουν ἐν ἀπλήτῳ θυμῷ μετὰ ἀδράων καὶ θελζικαρδιῶν δεσποινίδων ζεύγη νεαρὰ καὶ χαριτόδρυτα στροβιλιζόντα καὶ στροβιλιζόμενα διελθόντα δὲ οὕτω εὐχαρίστους στιγμὰς, μονοτόνου ἀλθῶς χρόνου, οἷος ὁ ἐρετεινός. Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι παρασκευάζουσιν οἱ ἐρασιτέχνη μας καὶ θεατρικὴν παράστασιν δοθησομένην λίαν προσεχῶς, ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ. Ἐμπρὸς λοιπὸν καὶ ὀλίγη κίνησις!

Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Νωπὸν ἦτο ἐπὶ τὸ χῶμα τοῦ ἄνω μνημονευθέντος πρεσβυτοῦ καὶ ἰδοὺ τὴν δευτέραν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἡμέραν ἦτοι τὴν 7 ἡν Ἰανουαρίου ἄλλο μέλος τῆς Κοινότητός μας ὄλως αἰφνιδίως καὶ ἀπρόσδοκῆτος κατήρατο τὰς θαυμάσιος τοῦ κρυεροῦ τάφου, ὁ Παντ. Εὐστρατιάδης καταλιπὼν βαθὺ πένθος εἰς εὐγενὴ καὶ εὐ ἡγμένην σύζυγον, προσφιλεῖς τέκνα καὶ λοιποὺς συγγενεῖς καὶ φίλους. Νέος ἐπὶ σφριγῶν κατὰ τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα ἀφῆκε τὸν ψευδὴ τοῦτον κόσμον εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν μεγίστη ἔτι ὑπῆρχεν ἡ ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοῦ μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ, ὁ δὲ θάνατος αὐτοῦ ἀφ' ἐνὸς ἐλύπησε πάντας τοὺς γνωρίμους καὶ φίλους τὸ αἰφνίδιον δὲ λυπρὸν γεγονός διαχυθὲν ἀνὰ τὴν πόλιν ἡμῶν κατατράβηκεν, ἀφ' ἑτέρου τὴν Βαρναϊκὴν κοινωνίαν ἐκταράσαν λίαν τὸν μακαρίτην.

Ὁ Παντ. Εὐστρατιάδης ἐκ Μ ι χ α λ ι τ σ ι ο ὕ τοῦ παρὰ τὴν Προῦσαν τῆς Βιδυνίας ἔλκων τὸ γένος ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἦλθεν ἐν Βάρνῃ ὅπου ἐπιδόθει τῷ Κερδῶν κατάρθωσιν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διὰ τῆς φιλοπονίας αὐτοῦ καὶ τῆς πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίσεως νὰ προσκτήσῃται τὴν ἀγάπην τῶν περὶ αὐτὸν καὶ νὰ συγκαταλεχθῇ μετὰ

τῶν ἐπιλέκτων τῆς κοινωνίας μελῶν. Ὁτε δὲ δραδύτερον συνδεσθῇ τὴν αὐτοῦ μετὰ κόρης τυχούσης καλλίστης ἀγωγῆς, ἀπέκτησεν ἐξ αὐτῆς υἱὸς καὶ θυγατέρα ὡς ἀντὶ πάσης θυσίας ἐξεπαίδευσε καταστήσας αὐτοὺς χρηστοὺς πολίτας ὠφελίμους τῆς Κοινότητος καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει μέλη. Ὡς πολίτης ὁ Παντελῆς Εὐστρατιάδης ἦν ἀείποτε προσήνης καὶ εὐπροσέγγυος πάντοτε φαιδρὸς καὶ χαρίεις, πάντοτε φιλομειδῆς ἀλλ' ἄρα καὶ αὐστηρὸς ἐλεγκτῆς τῶν ἀτόπων, διὰ τοῦτο δὲ προσφιλεῖς τοῖς φίλοις αὐτοῦ, ἐπιζητοῦσι πάντοτε τὴν συναναστροφὴν τοῦ.

Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο προεξάρχοντος τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν Μητροπολίτου μετὰ παντὸς τοῦ περὶ αὐτὸν πρεσβυτέρου ἐν συρροῇ ἀπειρῶν πλήθους λίαν συγκεκινημένου, ἐν ἣ διεκρίνετο ὁ βαρυπενθὴν αὐτοῦ υἱὸς καὶ ἄλλα ἐξέχοντα τῆς κοινωνίας μέλη. Ἐπὶ τῆς σοφοῦ ἡ Ἑλλ. κοινότης κατέθηκε στέφανον. Εὐκρινῶς συλλυπούμενοι τῇ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ ἐπὶ τῇ πληξάσῃ αὐτῇ συμφορᾷ ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΙ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ καλὸς ἱατρός καὶ ἡμέτερος φίλος καὶ συμπολίτης κ. Γ. Π. Παράσχος προῦδιδάσθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπαρχιάτρου (ordinator) ἐν τῷ ἐνταῦθα κυβερνητικῷ νοσοκομείῳ διαδεχθέντος αὐτὸν τοῦ ἐπίσης καλοῦ ἱατροῦ φίλου καὶ συμπολίτου ἡμῶν κ. Νικ. Βελισαρίου οἷς ἀνυποκρίτως συγχαίρομεν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ ἐν Φιλιππουπόλει εὐπόλητος ἔμπορος καὶ ἡμέτερος καλὸς φίλος, ὁ πάντοτε φιλομειδῆς καὶ πρὸς πᾶν ἐκ πολιτιστικῶν ρέκτης κ. Χρῆστος Ν. Καζάσης ἀντήλλαξε κατὰ τὰς ἐορτὰς δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ εὐ ἡγμένης δεσποινίδος Ἀννης Πετράκογλου. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφην.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΜΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν στενῷ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλοῦ ἡμῶν φίλου καὶ συμπολίτου κ. Γεωργίου Θεοδωρίδου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Παγωνῆς Τριανταφύλλου οἷς συγχαίροντες εὐχόμεθα ἵνα τάχιον συνενωθῶσι διὰ τῶν δεσμών τοῦ Ὑμεναίου.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι δι' ἡγεμονικοῦ διατάγματος ἀπελύθησαν τῶν καθηκόντων οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι τῆς πόλεως μας κ. κ. Δούκας Τοπαλογλους καὶ Ράδνης Τρύφωνωφ ὁ μὲν λόγῳ συγγενείας μετὰ τοῦ ἐτέρου μέλους τοῦ συμβουλίου κ. Δ. Τράκογλου, ὁ δὲ λόγῳ ἀγγραμματοσύνης.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ

Τὴν 23 τρέχοντος γενήσονται ἐν τῇ πόλει μας συμπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ πρὸς ἐκλογὴν βουλευτῶν Βάρνης ἀντὶ τοῦ κ. Γ. Ζήκωφ δεχθέντος ὑποψηφιότητι ἐν Βιδινίᾳ ἐπίσης δὲ γενήσονται

καὶ ἐν Αγγιάλῳ καὶ ἐν 12 ἄλλαις ἀπαρχαῖς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

ΟΜΙΧΛΗ

Ἐνεκεν τῆς ἐπικρατούσης χθὲς ἀνὰ τὴν θάλασσαν ὀμίχλης, τὸ Αὐστριακὸν Λοῦδ ἐρχόμενον ἐκ Πύργου ἐξώκειλεν παρὰ τὸ Καμπόση πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Γαλατὰ εὐτυχῶς ἀνευ ζημίας. Ἀνελκυσθὲν σήμερον κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμὲνά μας.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Ἀνεχώρησαν κατευθυνόμενοι εἰς τὰς θέσεις των προχθὲς, ἀφοῦ διηλθον τὰς ἐορτὰς πλησίον τῶν συγγενῶν των οἱ κ. κ. Χρῆστος Μυστακίδης καὶ Γεώργ. Βρασοδανῶφ καθηγηταὶ ἐν τοῖς βουλδαρικοῖς γυμνασίοις Ρουτσουκίου καὶ Τυρνόβου.

ΑΝΑΡΡΩΣΙΣ

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ νομάρχης Βάρνης κ. Ι. Δράσωφ ἤρξατο ἀναρωνύων ἐκ τῆς κατεχούσης αὐτὸν ἀσθενείας ὅσον οὕτω δὲ ἀναλαμβάνει τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

Βάρνα τῇ 10 Ἰανουαρίου 1894.

	β.	λίβρα	φ.χ.
Ράζγραδ . . .	156	3/4	7 65
Κασπετσάν . .	255	3/4	7 45
» . . .	256	3/4	7 65
Προβαδῆ . . .	156	3/4	7 65
» . . .	156	3/4	7 65
» . . .	155	1/2	7 35
» . . .	156	3/4	7 65
Καλαμπόκη . .	9	—	5 45
			5 60

Βάρνα τῇ 11 Ἰανουαρίου 1894.

Ράζγραδ . . .	156	3/4	7 35
» . . .	256	3/4	7 35
» . . .	156	—	7 30
» . . .	155	1/2	7 15
» . . .	155	—	7 05
» . . .	256	1/2	7 40
» . . .	256	3/4	7 45
» . . .	155	1/2	7 15
» . . .	155	—	7 —
» . . .	155	3/4	7 30
» . . .	157	3/4	7 70
» . . .	256	1/2	7 40
» . . .	155	1/2	7 15
» . . .	257	—	7 50
Ισικλάρ . . .	156	—	7 35
» . . .	157	3/4	7 65
Σέιταντζικ . .	156	3/4	7 40
» . . .	155	3/4	7 20
» . . .	257	1/4	7 65
» . . .	157	3/4	7 75
» . . .	356	3/4	7 45
» . . .	155	3/4	7 30
Κασπετσάν . .	155	3/4	7 30
Ραζ. Ισικλ. . .	355	—	6 85
Ραζ. Σέιτ. . .	257	—	7 50
			5 45
Καλαμπόκη . .	25	—	5 50
			5 55

δὲν θὰ σᾶς εἶπω τὰς νέας μου πληροφορίες. Καὶ ποῖος θὰ παρατηρήσῃ. ἂν ἐδῶ ὑπῆρχε πρότερον σταυρὸς ἢ ὄχι! Δὲν μοι ἐπιτρέπεται; Καλὰ, τότε δὲν θὰ μάητε τίποτε. . .

Αἱ τέλους πάντων ἐνεδώσατε!

Οἱ τέλους ἦνοιξε μετὰ γυναικείας ἐπιτηδεύτητος τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς καρφίδας ἀνήρτησε ἀπ' αὐτῆς τὸν σπινθηροβολοῦντα σταυρὸν.

Αὕτη ἐφλέγετο ὑπὸ ἀνηπομονησίας καὶ περιεργείας.

— Αἱ ἀρεκαί πλέον! Τάρα ὀμλήσατε περὶ τοῦ Λομάνν.

Οὗτος ἡγέρθη καὶ ἐκαθέσθη ἀπέναντί της. Ὁ φλογερὸς αὐτῆς πόθος τῆς ἐκδικήσεως τὸν ἠγχαρίσκει.

— Λοιπὸν, ὁ Ριχάρδος αὐτὸς Λομάνν, τὸν ὁποῖον ὀλόκληρον τὸ ἡμέτερον γυναῖκα φθλον θερμῶς λατρεῖ, ὀφείλει τὸν θαυμασμόν του τοῦτον μόνον εἰς τὴν ἀπροκάλυπτον περιφρόνησιν του μεθ' ἣς φέρεται πρὸς τὰς γυναῖκας. Ὅποιαν ὅμως μορφήν θὰ

ἐλάβανον τὰ πράγματα, ἂν ἦτο δ - νατὸν ν' ἀποδεχθῇ, ὅτι ἡ σκληρὰ αὕτη λιθὴν καρδίαν ἔχει ἐν τούτοις τὸ τρωτὸν μέρος τὸ δυνάμενον νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ γυναικείων δελγῆτων;

Αὕτη ἀνεπιδιόχρη ἀποτόμως. «Αὐτὸς ν' ἀγνώσῃ; Ν' ἀγαπήσῃ; Ἀρὸς μοι εἶπεν ὅτι ἐρ ὅσον ἐνδύμεται ἐμὲ εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ αἰσθανθῇ οἰανδῆποτε εὐτυχίαν ἐν τῇ ἔρωτι;

Οὗτος ἀνέστειλεν εἰρωνικῶς τῆς ἄμους. Ἀλλὰ δὲ ὀνομα Θεοῦ ἀπατητῇ φρονίμῃ φίλῃ μοι, τοιοῦτόν τι ἐπρεπε νὰ εἶπῃ, ἀφοῦ εὐρίσκειτο ἀπέναντι μᾶς τὸσφ δελεαστικῆς Κίρκης. Μήπως ἔπρεπε νὰ σᾶς εἶπῃ φανερά φανερά. Ἐἴμαι ἤδη δεδεδωμένος ὑπ' ἄλλου ἔρωτος!

Ἀπὴν ἐδάγκασε τὰ χεῖρά της ἐκ λύπης ἐπὶ τῇ διαψεύσει τῶν ἐλπίδων της. Ἡ Ζηλοτυπία, ἔστι καὶ ὑπὸ ποταπωτάτην μορφήν, ἐξερράγη ἐν αὐτῇ μετ' ἀγρίου πάθους. Λοιπὸν εἶνε τοῦτο ἄλθές! Καὶ τὸ γνωρίζετε καλῶς;

— Βεβαίως ἔσχον τὴν εὐνοϊκὴν τύχην νὰ ὀμλήσω μετὰ τὴν οἰκουράν τοῦ καθηγητοῦ.

— Καί; Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἀπιστραπτον, ὅτε ἐπέθηκε τὴν χε

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ „ΟΔΗΣΣΟΥ“

ΤΟΥ

1894 ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ!

ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΕΚ 12 ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΤΙΜΑΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΥΟ ΛΕΒΩΝ.

Περιέχει ὅλην κυριολεκτικῶς ἐκλεκτὴν, πλουσίαν καὶ ποικίλην. — Αντιπροσωπεύονται ὅλα τὰ εἶδη τῆς φιλολογίας. Ἔργα τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ὁμογενῶν λογίων κοσμοῦσι τὰς κομῆς σελίδας τοῦ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΗΣ ΟΔΗΣΣΟΥ.

ΤΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ!

Επὶ τοῦ ἐξωφύλλου ὑπάρχει ἐκτετυπωμένος ὁ αὐξαν ἀριθμὸς, ὥστε ὁ ἀγοραστὴς ἀριθμοῦ τινος Ἡμερολογίων κατέχων ἰσαριθμούς ἀριθμούς ἐπικερδοῦς Λαχείου.

ΚΕΡΑΙΖΟΥΣΙΝ 100 ΑΡΙΘΜΟΙ

ΑΤΟΡΑΣΑΤΕ ΔΟΙΠΟΝ ΑΤΟΡΑΣΑΤΕ

ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΙ

ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΓΡΗΓΟΡΑ ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΜΕΝ ΚΑΤΟΠΗ ΠΑΡΑΠΟΝΑ, ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΠΡΟΛΑΒΕΤΕ.

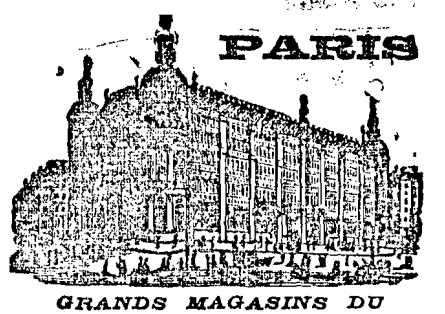
ΑΝΑΡΠΑΣΤΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΝΑΡΠΑΣΤΑ!

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΙ!

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 12 Ιανουαρίου 1894.

Ἐπιμεταλλαγὴ (ἀγίο) Πωλίσσεις, ἀργ. μὲ χρυσόν 2. Ἀγορά	ἀγορά εἰς χρυσόν		πωλίσσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	—	272	50	270	—
φράγκ. χρυσά	100	—	101	70	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιν.	100	—	203	90	202	80
φράγκ. χρυσά	100	—	100	25	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100	—	124	75	123	80
φρ. χρυσά	100	—	100	50	—	—
Γαλλίας	φράγκα χρυσά	100	100	60	—	—
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.	φράγκα χρυσά	100	100	20	—	—
Ἀγγλίας						
λίρα στερλ.						
φράγκ. χρυσά	100	—	100	80	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	100	—	100	25	—	—
φράγκ. χρυσά	100	—	100	25	—	—
Σερβίας	φράγκα χρυσά	100	100	20	—	—
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας, Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	25	—	—	—	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl. 9.94.50						

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διὰ τὰς ἀνω ἐπιμεταλλαγὰς εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λιβὸν Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 % Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς 2.50 ἐκ

PARIS
GRANDS MAGASINS DU
Printemps
NOUVEAUTÉS

Envoi gratis et franco
du catalogue général illustré, renfermant toutes les modes nouvelles pour la SAISON d'ÉTÉ, sur demande affranchie adressée à
M. JULES JALUZOT & Ce
PARIS
Sont également envoyés franco, les échantillons de tous les tissus composant nos immenses assortiments, mais bien spécifiés les genres et prix. Tous les renseignements nécessaires à la bonne exécution des commandes, ainsi que les conditions d'expédition, sont indiqués dans le Catalogue. Envoi franco de port jusqu'à destination. De toute commande de 50 francs payée par avance, pouvant être expédiée en un colis postal.

ΠΡΟΝΟΜΙΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ „ΟΔΗΣΣΟΥ“,

ΚΑΤΑ ΤΟ 1894

Ἐκαστος συνδρομητὴς τῆς «Οδησσοῦ» πληρώνων ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ

ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ

α) νὰ δημοσιεύῃται δωρεάν ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι μίαν ἀγγελίαν ἀναφερομένην ἀποκλειστικῶς εἰς ἐαυτὸν.
β) ὅπως ἀναγγεῖται διὰ τῆς Οδησσοῦ ΔΩΡΕΑΝ τοὺς ἀρραβῶνας αὐτοῦ (ἢ γάμους) τὸν διορισμὸν, μετὰθεσιν καὶ προδιόρισμὸν αὐτοῦ.

γ) ὅπως λαμβάνῃ τακτικῶς ἐπὶ ἑν ἑτοσ τὴν Μυθιστορικὴν ἀνθοδέσμη τῆς «Οδησσοῦ», ἐν ἣ θὰ δημοσιεύωνται τὰ ἐκλεκτότερα μυθιστορήματα εἰς 36 φυλλάδια ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων ἑκαστον ἀντὶ 10 λέβων ἐν ᾧ οἱ μὴ τοιοῦτοι ἀντὶ 12.

Ἀντὶ δὲ τῶν προνομίων τούτων ὑποχρεοῦται ὁ συνδρομητὴς ὅπως πληρῶσῃ τὴν ἐτήσιαν συνδρομὴν αὐτοῦ, εἰς ὁ ρ ι σ μ ε ν η ν ἑ π ο χ ῆ ν.

ΕΙ

ς τὸ κατὰστημα ἀποικιακῶν τῶν κ. κ. Νικολάου. Χ. Θεοδώρου καὶ Σταύρου Φ. Ζαφειροπούλου, καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τμήμα λειτουργεῖ ἀπομνηνὸς τὸ ΓΝΩΣΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ χοιρινῶν, διευθυνόμενον ὑπὸ εἰδικοῦ τεχνίτου ἐξ Οὐγγαρίας μετακληθέντος.
ΖΑΜΠΟΝΙΑ ΣΑΛΤΣΙΟΤΑ, ΣΑΛΑΜΙΑ, ΦΙΛΕΤΑ (μὸσκια) **ΣΑΝΤΙΣΙΟΝ ΓΛΩΣΣΑΙ** βωδεῖναι καὶ χοιρινά, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ εἶδη εἶναι εἰς τὴν διά-

θεσιν τοῦ κοινοῦ, ποδὸς δὲ καὶ μεγάλῃ ποσότητι ΧΟΙΡΙΝΟΥ ΛΙΠΟΥΣ

Προτιμῶνται τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Τὸ πρῶτον ἐν Βουλγαρίᾳ ἐργοστάσιον διὰ τὴν ἀπαράμειλλον γευστικότη-
τα τῶν εἰδῶν του.

Διὰ τὰς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν παραγγε-
λίας γίνεται ἀνάλογος ἐκπτώσις.

ΕΙΝΑΙ ΓΕΥΣΤΙΚΩΤΑΤΑ ΚΑΙ ΝΟΣΤΙΜΩΤΑΤΑ!

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ!

Ἐν τῇ ἰδίᾳ καταστάσει ἐκτὸς δια-
φόρων Εὐρωπαϊκῶν ποτῶν κομφέντων
Conserves Alimentaires ἐκπορίσθη ἐξ
Ἀθηνῶν καὶ τὸ παγκοσμίου φήμης ἀ-
πολαβὸν καὶ ἐν τῇ Παγκοσμίᾳ
ἐκθέσει τοῦ Σικάγου τῆς Ἀμερικῆς βρα-
βεύθην

ΚΟΝΙΑΚ

ΑΓΓΕΛΟΥ Π. ΚΑΜΠΑ

οὐτίνος καὶ μόνοι ἀντιπρόσωποι διω-
ρίσθησαν ἐν Βάρνῃ.

Διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας δὲ ἐκ τοῦ ἔργο
στασίου τοῦ κ. Αγγέλου Π. Καμ-
πᾶ προμηθεῖας τῶν κονιάκ οὐσιωδέ-
στατα αἱ τιμαὶ ἡλαττώθησαν!

8—8

Η ΘΥΣΙΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις

ὑπὸ

ΓΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

Επιστήμη—Φιλολογ.—Καλλιτεχνία

Συνδρομὴ ἑτήσια Ἑσπ. δραχ. 8. ἔξωτ. φρ. 12
ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐγγραφῶσι συν-
δρομηταὶ ἀπὸ τῆς 1-ης προσεχούσης Ια-
νουαρίου, δέον νὰ δηλώσωσι τοῦτο
πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Φύσεως».

Ἡ «Φύσις», ὡς γνωστὸν, εἶναι
τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι τερπνότατον,
χρησιμώτατον, καλλιτεχνικώτατον, καὶ
ἀπαραίτητον εἰς πᾶσαν φιλοπρόδοον
οἰκογένειαν περιοδικόν. Τὸ τερπνόν
μετὰ τοῦ ὠφελίμου χαρακτηρίζει τὸ
κύριον προσὸν τοῦ ὅφ ὅλας τὰς ἐπό-
ψεις ἀρίστου τοῦτου συγγράμματος ὅ-
περ πρέπει πάντοι ν' ἀποκτήσωσιν.
Ἀλλως τε διὰ τὴν συνδρομητὴν εἶναι
σχεδὸν δωρεάν, διότι παρέχοντες αὐ-
τῇ πλεῖστα προνόμια, λαχεῖα, εὐκολί-
αι, κτλ.

Δι' ὅπερ προτρέπομεν πάντας τοὺς
ἡμετέρους φίλους καὶ ἀναγνώστας νὰ
ἐγγραφῶσι καὶ δὲν θὰ μετανόησωσι.
(3—3)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ε. Δ. ΖΥΓΟΥΡΑ

(πρὶν καθηγητοῦ τῆς Ἐμπορικῆς σχολῆς
Χάλκης)

- Α! Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμπο-
ρου ἑκδοσίς β! φρ. χρ. 2.50
- Β! Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία
νεωτάτη 5.—
- Γ! Γενικὴ λογιστικὴ πλήρης 8.—
- Δ! Ἡ καταστιχογραφία μετὰ
τῆς λογισμογραφίας ὁμοῦ 3.50
- Ε! Ἐμπορικὴ λογιστικὴ ἢ Ἀριθ-
μητικὴ 2.—
- ΣΤ! Στοιχεῖα ἔμπορίου καὶ δια-
χειριστικῆς 3.—
- Ζ! Ἡ διαχειριστικὴ (χωριστὰ) 0.50
- Η! Μετρολογία καὶ νομισματο-
λογία 0.50

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ

ΦΥΛΟΥ

- 1. Ἐγχειρίδιον οἰκονομικῆς διὰ
τὰ παρθεναγωγεία 1.50
- 2. Περίληψις οἰκονομίας ΣΤ ἐκ-
δοσίς διὰ τὰ Δημοτικά 1.—
- 3. Ἡ ραπτική, κοπτική, πλεκτι-
κὴ μὲ 40 σχήματα 1.50
- 4. Ὁ πρακτικὸς ὁδηγὸς τῆς οἰ-
κοδεσποίνης 2.00
- 5. Ὑγιεινὴ τοῦ σώματος καὶ τῆς
ψυχῆς διὰ τὰ Ἑλλ. παρ-
θεναγωγεία καὶ τὰς οἰκο-
γενείας. Ἐκδοσίς 3 η 5.00
- 6. Συλλογὴ ἠθικῶν διηγημάτων
δι' οἰκογενείας ὁμοῦ 1.50
- Τὸ Ἐγχειρίδιον τῆς Γεωργικῆς 0.60
- ΕΡΓΑ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ Ε. ΖΥ-
ΓΟΥΡΑ

Πλήρες διδασκτικὸν ἐπιστολῶριον
διὰ τὰ σχολεῖα 1.20

Περὶ ἔμπορικῶν σχολῶν καὶ τε-
χνικῆς ἐκπαίδευσως 1.50

Πάντα ταῦτα πωλοῦνται παρὰ τῇ κ. Ε. Δ.
Ζυγοῦρα ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀρ. 69,
ἐν Ἀθήναις.

Παρὰ τῇ αὐτῇ πωλοῦνται καὶ τὰ τομῖδια
τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὡς οἱ δὲ
ὁ τόμοι αὐτῆς 1888 καὶ 1889 3—2

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤ. ΚΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Φιλιππουπόλει ὁδὸς Βαλοῦκ-Παζάρ

Ἐν τῇ βιβλιοπωλείᾳ τούτῳ πωλοῦνται ἐπὶ μετριοτάταις τιμαῖς
ἐκτὸς τῶν διδασκτικῶν, φιλολογικῶν, διαφόρων μυθιστορημάτων, καὶ
διάφορα ἡμερολόγια Ἑλληνικά καὶ Γαλλικά τοῦ ἔτους 1894.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

τῆς ἐφ. «ΟΔΗΣΣΟΥ»

ἀντὶ 2 λέβων,

διάφοροι Καζαμίαι Ἀθηνῶν, Κων/πόλεως καὶ Βενετίας, διάφορα
γαλλικά Illustration τοῦ Παρισιῶν, ἡμεροδελτικὰ τοῦ 1894
ἑλληνικοὶ καὶ γαλλικοὶ ἑκατὸν εἰδῶν ἀπὸ 50 οἱ—5 λέβων ἑκα-
στος. ἡμεροδελτικὰ τῆς μαγερικῆς ἀντὶ 2.20 λέβων καὶ πᾶν
εἶδος γραφικῆς ὕλης ἐπὶ τιμαῖς συγκαταβατικωτάταις. τοῖς με-
τρητοῖς ἐλεύθερα δὲ ταχυδρομικῶν τσέλων. 3—1

ΠΩΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΙΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

ΚΑΙ

ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΟΥΣΙ ΠΛΕΟΝ

Ὁ Μίμης ἀνεπήδησεν ἐκ τῆς θέσε-
ως του.

— Μπα ὁ προφήτης Ἡλίας πάγει
μὲ τὸ ἀμάξι του;

— Βέβαια!

— Καὶ εἶνε μόνος μέσα στὸ ἀμά-
ξι του;

— Ἀλλοτε μόνος καὶ ἄλλοτε μὲ
ἄλλους — συνήθως μὲ τὸν Ἀρχάγγε-
λον Μιχαήλ!

Ὁ Μίμης ἐφάνη ὡς νὰ ἐβυθίσθῃ ἐντε-
λῶς εἰς σκέψεις· ὁ πατήρ του τῇ εἰ-
χε διηγῆθαι πολλάκις περὶ τῆς ἀγαθό-
τητος καὶ τῶν κατορθωμάτων τῶν ἁ-
γίων καὶ τῶν προφητῶν, ἀλλ' ὅτι ὁ
προφήτης Ἡλίας ἐζήρχετο εἰς περιπα-
τον ἐφ' ἀμάξης καὶ ἔτρεχε μὲ μεγά-
λη

λὴν ὀρμὴν χάριν διασκεδάσεως προ-
καλῶν ἐν τῷ οὐρανῷ τὴν βροντὴν,
τοῦτο δὲν διηλθεν οὐδέποτε ἐκ τῆς
διανοίας του, οὐδὲ ὅτι οἱ ἅγιοι καὶ οἱ
προφῆται ἐν τῷ οὐρανῷ, διήγον τὸν
αὐτὸν βίον, τὸν ὅποιον καὶ οἱ ἄνθρω-
ποι ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ πῶς ἴστο δυνατόν
αὐτοὶ νὰ εὕρισκον καιρὸν νὰ καταγί-
νωνται εἰς τοιαύτας διασκεδάσεις!

Ἀκριβῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην
εὕρισκετο, ὑπεράνω αὐτῶν πυκνὸν μέ-
λαν νέφος ἀπὸ σιγῆς εἰς σιγὴν
μέλλον νὰ ἐκπέμψῃ βροντὰς καὶ ἀ-
στραπὰς. Ἀ καὶ ἂν ἴστο δυνατόν μό-
νον νὰ διαρῆθῃ καὶ νὰ διασπασθῇ
πρὸς σιγὴν. Τότε ἴσως θὰ ἰδόντο
τις νὰ ἴδῃ κάπως τὴν ἄμραν τοῦ
προφήτου καὶ τὸν Ἀρχάγγελον μὲ τὰ
μεγάλα του χρυσὰ περά.

Ἐν τούτῳ τῇ μεταξὺ ἐπαίξεν ὁ μι-
κρὸς Νίκος μὲ τὸ νέον ἄλογον
πλησίον τῆς γκαίης Κωνσταντινῆς, ἡ
ὅποια κατὰ τὸ σῆνυρ, ὁσάκις ἴχον
φιλοξενούμενόν τινα, πάντοτε εὕρισκε-

τὸ ἐν λίαν κακῇ διαθέσει.

Ἀφοῦ ὁ μικρὸς ἀπέκαμιν, ἐκαθέσθη
ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐστήριξε τὴν κε-
φαλὴν του ἐπὶ τοῦ ζυλίνου ἱπποῦ· ἀλλ'
ἐκ τοῦ στήριγματος αὐτοῦ δὲν ἔπει-
νον εὐχαριστήμενος, διότι τοῦτο ἐπλή-
ρωνε τὴν μικρὰν του κεφαλὴν. Δὲ
ταχέως ἐγερθεὶς εἶπε «τὸ ἄλογον
τοῦ μπαμπάκα μου εἶνε
πῶς καλὸν — γιὰ;

— Δὲν — πῶς — τί εἶνε αὐταὶ αἱ
ἀνοησίαι ποῦ ρωτᾷς — δὲν ξεύρεις
ὅτι τὸ ἄλογον τοῦ μπαμπάκα σου ἔχει
μέσα του ζωήν;

— Καὶ μέσα στὸ δικό μου ἄλογον
τί εἶνε;

— Νὰ — δὲν ἔχει μέσα του καὶ
ὅλον ζωήν!

— Αἱ καλὰ — μὰ τότε τί ἔχει μέ-
σα του;

— Τίποτε!

— Καὶ ὅμως ἔχει κατὰ τι μέσα του
τὸ νοῦθω!

— Μήγδαλα καὶ σταφίδες εἶνε μέ-

σα, ἀφοῦ ἐπιμένῃς νὰ τὸ μάθῃς· ἄλ-
λὰ τώρα πᾶσε πλέον νὰ μὲ ἐρωτᾷς.

— Τί σταφίδες καὶ μήγδαλα! Ὁ
Νίκος εἰς τὴν στιγμὴν ἀφῆκε πλέον
τὴν προτέραν ἐκφρασίαν τῆς χαυνώσε-
ως ἐντελῶς καὶ παρητήρει ζωηρῶς παν-
ταχόθεν τὸ περίεργον ἐκεῖνο ἱππάρκον.

— Ἀ καὶ ἂν ἴστο δυνατόν ν' ἀνοι-
χθῇ τὸ ἄλογον καὶ νὰ φάγῃ αὐτὸς
τὰς σταφίδας! ἐσκέφθη οὕτως πρὸς
σιγὴν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν κατέλαβεν
αἰσθημα αἰδοῦς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ κακῇ
σκέψει. Νὰ ἐπιθυμῇ νὰ σπάσῃ τὸ κα-
τακταίνουργον ἄλογόν του!

Πόσῳ κακὸν παιδίον ἴστο! Ἐντροπή!
Ταῦτα διελογίσθη πρὸς σιγὴν καὶ
ἡσάσθη τὸ ἄλογάκι του ἐν μετα-
νοίᾳ καὶ τὸ ἐθάψευσεν. Ἀλλὰ δὲν ἡ-
δύνατο καὶ νὰ παύσῃ ἐν συλλογίζηται
τὰς σταφίδας καὶ τὰ μήγδαλα, μὲ τὰ
ὅποια ἴστο πλήρως τὸ ἄλογόν του.

Ἡ ὥρα τοῦ γεύματος εἶχε προσεγ-
γίσθῃ. Ὁ Μίμης παρὰ τὴν τράπεζαν ἀ-
πήγγειλε τὴν προσευχὴν του ἐντελῶς

ἀφρημένως. Ὁ νοῦς του δὲν ἴστο
καθ' ὅλου εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὥρατα
πράγματα, τὰ ὅποια ἴσαν ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης καὶ διὰ τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ἐκ-
φράσῃ τὰς εὐχαριστίας του ἐκ τοῦ
προτέρου, ἀλλ' ἐσκέπτετο τὴν στιγμὴν
ἐκείνην πόσῳ ὥρατον πρᾶγμα θὰ ἴστο
ἂν ἴστο δυνατόν νὰ ἐβλέπε τὸν προ-
φήτην Ἡλίαν μὲ τὸν Ἀρχάγγελον Μι-
χαήλ νὰ τρέχουν καρουτσάδα
ἐκεῖ πᾶν ὁ οὐρανὸς μὲ
τὰ τέσσαρα. Καὶ ὁ Νίκος ἴστο συ-
απηλὸς περισσότερο τοῦ συνήθους ὁ
νοῦς του ἴστο στὰ μύγδαλα καὶ
τὰς σταφίδας.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς ἡ ὑ-
πηρέτρια ἐκόμισεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἑ-
να μεγαλοπρεπὲς ἐκ κερασίων πλα-
κοῦντα, συγχρόνως δὲ ἀντήχησεν α